

[Agnete Laustsen]

ver en selvstændig bolig og ældre dermed sikres langt mere fleksibel mulighed for at forblive i egen bolig.

Jeg vil dog gerne i anledning af redegørelsens bemærkninger om, at plejehjemsinstitutioner er, som det hedder, »på vej ud« og kun skal kunne opføres, som det også hedder, »i ekstraordinære tilfælde«, gøre opmærksom på, at der med det stigende antal ældre, især meget ældre, dvs. omkring de 85 år, utvivlsomt fortsat vil være et behov for denne boligform for mennesker med omfattende plejebestand. Jeg vil derfor bede boligministeren klargøre dette punkt, idet jeg mener, at der også i fremtiden bør være mulighed for kommunerne for at vælge sådant byggeri, hvis de lokale forhold tilsiger det.

Jeg er i øvrigt overbevist om, at ingen kommune vil bygge plejehjem uden virkeligt behov, og skulle der være kommuner, som efter den gældende lovgivning har skelet lidt til, hvad der blev givet af statslig refusion, vil den omlægning af finansieringen, som boligministeren nu åbenbarer, med 100 pct. kommunalfinansiering, men, og det er jo værd at bemærke, uden kvotastyring – det vil sige overgang fra refusionsordninger til bloktilskudsordninger – utvivlsomt give kommunerne større mulighed for selv at tilrettelægge omfanget og udformningen af ældrebyggeriet.

Vi er også fra konservativ side meget glade for, at byfornyelsen bliver taget med under dette punkt, så ældre og handicappede får større og bedre muligheder for at bo i disse oftest centralt og velbeliggende huse.

Byfornyelsen i øvrigt er glædeligvis fortsat højt prioriteret. Det bør den også være, hvis vi skal have mulighed for at bevare og forbedre vor store gamle boligmasse.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed varmt støtte boligministeren i hans henstilling til kommunerne om at holde et rimeligt kvalitetsniveau og dermed bevare muligheden for at løse flere byfornyelsesopgaver fremfor et niveau, der på højt og dyrt prestigeplan går ud på at bringe ældre boliger på fuld højde med nybyggede.

Jeg vil også gerne – og det bliver jo på ny – påpege det stadig voksende behov for privat byfornyelse, som kun er mulig, hvis der gives valg mellem indeks- og realkreditbelåning. Det er mig ufatteligt, at socialdemokratiet og de radikale fortsat blokerer boligmini-

sterens forslag herom, og jeg appellerer endnu en gang til disse partier om dog at indse, at denne vigtige byfornyelsesdel går totalt i stå, hvis de fortsat ikke finder nye og bedre ideer.

Må jeg i forbindelse med byfornyelse også ganske kort bede boligministeren huske historiske og kulturelt værdifulde bygningsværker, hvis eksistens totalt afhænger af vedligeholdelse, et synspunkt, miljøministeren utvivlsomt vil støtte.

Det er vort håb, at lejelovshøringen nu kan resultere i et lovforslag, som vi er enige med ministeren i både må indeholde en forenkling og et afkast til ejerne, som kan dække vedligeholdelse, et afkast svarende til kapitalmarkedet i øvrigt.

Må jeg afslutningsvis sige, at jeg håber, de perspektiver og den konstatering af aktuelle forhold, denne redegørelse åbner for, må ses i sammenhæng med den idékonkurrence, bolig-, kultur- og miljøministrene i går udskrev om byernes fremtid. Byggeriet er ikke blot penge. Det er lige så meget ideer om sammenhæng mellem bolig og erhverv, mellem natur og trafik, mellem unge og gamle, kort sagt vores muligheder for at leve i et harmonisk miljø. I dette perspektiv bør denne redegørelse også ses.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det var ikke helt overraskende, at fru Agnete Laustsen kom ind på spørgsmålet om byfornyelsen og de private udlejere i byfornyelsesområderne, og det var såmænd heller ikke overraskende, at fru Agnete Laustsen ligesom ville lægge skylden på de radikale og socialdemokratiet for, at der nu blokeres, som man siger, for byfornyelser, og jeg synes, jeg vil tage det op med det samme, for vi skal ikke have eftermiddagen ødelagt af en debat om det, så lad os få det overstået.

Den dag boligministeren vil komme med et forslag, som ikke belaster huslejerne ekstra i byfornyelsesområderne, som ikke koster statskassen noget ekstra, og som ikke betyder, at de private udlejere får en yderligere gevinst for statslige midler, er det ikke os, der blokerer for noget mere, da er vi nået til en fornuftig løsning.

(Kort bemærkning).